

20 ΟΚΤ. 2007

Φρεάτια, συγκοινωνίες καί πετρέλαιο

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

«**Άκουσ**α καί δέν επίστευα στά αύτιά μου. Δέν είναι δυνατόν. Ξεπερνάει κάθε παραδοξολογία σέ παραδοξότητα. Παρακολουθοῦσα δελτίο εἰδήσεων (ὅπως τό λένε καί ὅπως δέν εἶναι) στήν τηλεόραση. Μιλοῦσε ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων. Καί ἦταν θυμωμένος. Ἐδειχνε θυμωμένος. Τήν ἐπομένη ὁμως τό εἶδα καί γραμμένο. Δέν μπορούσα πλέον νά πῶ ὅτι δέν επίστευα καί στά μάτια μου. «Καταιγίδα Νικήτα γιά τά φρεάτια». Ἡ ἐπικεφαλίδα. Τά φρεάτια τῆς ἀποχετεύσεως. Γιά αὐτά πρόκειται. Ὁ καθαρισμός τῶν φρεατίων τῆς Ἀθήνας εἶναι ἀρμοδιότητας – ἂν εἶναι νοητό – τοῦ Ὑπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας καί Δημοσίων Ἔργων. Αὐτό ἀναθέτει – πιθανῶς νά χρειάζεται ὑπογραφή ὑπουργοῦ – σέ ἐργολάβους τόν καθαρισμό τῶν φρεατίων τῆς Ἀθήνας. Καί ὁ δήμαρχος εἶναι ἐξω φρενῶν γιά τήν ὀλιγωρία τῶν ἐργολάβων νά τά καθαρίσουν.

Ἐγώ τό παίρνω ἀπό μία ἄλλη πλευρά. Διαμαρτύρομαι ὡς δημότης Παλικῆς, γιατί τό ΥΠΕΧΩΔΕ δέν ἔχει τήν εὐθύνη τοῦ καθαρισμοῦ καί τῶν φρεατίων ἀποχετεύσεως τοῦ Ληξουριοῦ. Δυσμενῆς διάκριση εἰς βάρος μας. Γιατί δηλαδή. Φορολογούμενοι πολῖτες δέν εἴμαστε κι ἐμεῖς; Κι ἐμεῖς δέν ἐλάβαμε μέρος στόν Τρωικό Πόλεμο ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Βασιλιά μας, τοῦ Ὀδυσσεῆ; «Αὐτάρ Ὀδυσσεύς ἤγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους» (Ὁμήρου Ἰλιάς, Ραψωδία Β 631). Εἶπαμε μεγάθυμοι. Ὅχι ὁμως καί νά καταπιούμε αὐτόν τόν ρατσισμό εἰς βάρος μας!

Ζητῶ ἐπιείκεια γιά τήν ἐλαφρότητα. Ἀλλά εἶναι ὁ μόνος τρόπος πού ταιριάζει, νά σχολιάσει κανεῖς αὐτή τήν ἐξωφρενική κατάσταση. Σκεφθεῖτε μέ τί ἀσχολεῖται ἓνα ὑπουργεῖο. Ὑποτίθεται πῶς τά ὑπουργεῖα εἶναι ἐπιτελικά ὄργανα κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Τώρα πού τό ξανασκεῖτομαι, τοὺς βλέπω νά ἐπικαλοῦνται τή δικαιολογία: Ἄσκοῦμε τήν ἀρμοδιότητα τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος! Ἄς εἶναι. Ἴσως κάπιν γίνεται. Φαίνεται πῶς ἡ ἀρμοδιότητα ἐκχωρεῖται, ὡς γενναιοδωρή χειρονομία, στόν δήμο. Τώρα.

Υπάρχουν ὁμως καί ἄλλα πολύ χειρότερα. Ἀπό τήν ἴδια ἀφετηρία. Τήν εὐνοια τοῦ Ἀθηνοκεντρικοῦ κράτους μας ὑπέρ τῆς πρωτεύουσας. Ἡ «Ἔστια» στό φύλλο τῆς 25ης Ἰουνίου 2007 ἔχει γιά πρῶτο τῆς θέμα τίς «Τεράστιες ζημιές στίς συγκοινωνίες». Παρατηρεῖ πῶς, ὅπως προκύπτει ἀπό τοὺς ἰσολογισμούς χρήσεως 2006, οἱ συνολικές ζημιές τῶν τεσσάρων συγκοινωνιακῶν φορέων τῆς πρωτεύουσας (ΕΘΕΛ, ΗΛΠΑΠ, ΗΣΑΠ καί Ἀττικό Μετρό μαζί μέ τό Τράμ) ἀνήλθαν σέ 452,7 ἑκατομμύρια εὐρώ (154 περίπου δισεκατομμύρια παλιές δραχμές). Ἐτσι οἱ συσσωρευμένες ζημιές τῶν

ἐταιρειῶν αὐτῶν ἔφθασαν τό ἱλιγγιώδες ποσόν των 3,2 δισεκατομμυρίων εὐρώ (1,09 τρισεκατομμύρια δραχμές, γιά νά καταλαβαιοῦμαστε καλύτερα). 1,24 ἑκατομμύρια εὐρώ τήν ἡμέρα συνεισφέρουν οἱ Ἕλληνες ἀδιακρίτως τόπου διαμονῆς γιά νά μετακινούνται οἱ Ἀθηναῖοι καί σέ ἀπείρητα περίχωρα σχεδόν τζάμπα. Οἱ φτωχοί πολῖτες τῆς ἐπαρχίας νά πληρώνουν. Οἱ πλουσιότεροι Ἀθηναῖοι καί προάστια νά ἀπολαμβάνουν. Τύφλα νά ἔχει ἡ Ὀλυμπιακή. Κοστίζει λιγώτερο ἀπό τά μισά. Καί ὁμως ὅλοι ὀλοφύρονται γιά τό αἶσχος τῆς Ὀλυμπιακῆς. Γιά τό χαράτσι τῶν συγκοινωνιῶν τῆς πρωτεύουσας, ἄκρα τοῦ τάφου σιωπῆ.

Τό ἀρμόδιο (καί ὑπεύθυνο) γιά τίς συγκοινωνίες ὑπουργεῖο τό ἀνέλαβε στή νέα κυβέρνηση ἓνας νέος πολιτικός, τοῦ ὁποῖου ἡ ὡς τώρα καριέρα ἦταν στίς Βρυξέλλες. Νέος, σύγχρονος, πού ξέρει πρὸς τά πού ὀδεύει ὁ κόσμος. Μέ πρόθεση καί διάθεση νά τάμει τοὺς γόρδιους δεσμούς (ἀνέγγιχτους ἐπί δεκαετίες ἀπό ὅλους τοὺς διατελέσαντες ὑπουργούς), πού ἐκληρονόμησε ἀπό τήν ἀτολμία καί τόν λαϊκισμό. Εἶμαι βέβαιος ἑκατό τοῖς ἑκατό πῶς ξέρει ποιά εἶναι ἡ λύση. Ἐκτός τῶν ἄλλων γιατί ἔτσι τό ἔχουν λύσει τό πρόβλημα στήν Εὐρώπη.

Ἡ ἰδιωτικοποίηση πού ἐπιχειρήθηκε μερικῶς ἐπί κυβερνήσεως Μητσotάκη, μέ βαρὺ πολιτικό κόστος καί τήν χυδαία ἀντίδραση ἀριστεροφρόνων καί συντεχνιῶν, ἀνατράπηκε ἀπό τή διάδοχο κυβέρνηση Ἀνδρέα Παπανδρέου. Σοσιαλιστική ἀναδιανομή. Ἀνάποδα. Θά εἶχε μεγάλο ἐνδιαφέρον ἓνας ὑπολογισμός τοῦ κόστους γιά τόν φτωχό φορολογούμενο αὐτῆς τῆς ἀνατροπῆς. Μένει λοιπόν ἡ ἄλλη λύση. Ἡ παραχώρηση ὅλων τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιακῶν φορέων τῆς πρωτεύουσας στοὺς δήμους πού ἐξυπηρετοῦνται ἀπό αὐτοὺς τοὺς φορεῖς. Παραχώρηση δωρεάν. Καί μέ ἓνα εὐχαριστῶ ἀπό πάνω. Ἐτσι κάνουν οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἰσότητα κραυγάζουν οἱ ἀριστερές ντουντοῦκες. Νά δοῦμε πῶς τήν ἐννοοῦν. Ὅχι μερικοί πιό ἴσοι ἀπό τοὺς ἄλλους!

Θά καταπιστῶ καί μέ ἓνα τρίτο θέμα. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἄσχετο. Ὁ συνειρμός σκέψεων μέ ὀδήγησε σέ αὐτό. Ἄρα πρέπει νά ὑπάρχει κάποια σύνδεση. Ἴσως τό κόστος γιά τόν φορολογούμενο πολῖτη. Ἄς εἶναι. Πρόκειται γιά τό θέμα τοῦ πετρελαίου θέρμανσης. Ἐπί μέρες ἐταλαιπώρησε τή νοημοσύνη τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἀναρθηρὰ κραυγαλέα ἀντιμετώπισή του ἀπό τήν τηλεόραση. Νά χτυπήσουν τήν κυβέρνηση. Στά πρῶτα τῆς βήματα. Τό σκέφτηκα καί τό ξανασκεῖτηκα. Ἐθυμήθηκα. Ὅλοι φωνάζουν γιά ἐπίδομα θέρμανσης.

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Φρεάτια, συγκοινωνίες καί πετρέλαιο

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Είπα, αυτό είναι ή λύση. Ίσχυει λοιπόν -έσκέφθηκα- έναία τιμή πωλήσεως του πετρελαίου άσχετως χρήσεώς του. Καταργείται ή γελοία έφεύρεση τών διαφορετικών χρωμάτων. Καί σέ μία κατηγορία πολιτών, πού κρίνεται πώς ή κοινωνική εύαισθησία επιβάλλει νά ενισχυθούν, χορηγείται ένα επίδομα θέρμανσης. Μιάμιση φορά, άς πούμε, τό ποσόν του φόρου, ό όποιος άναλογεί σέ μία μέση ύπολογιζόμενη κατανάλωση κατά νοικοκυριό. Έτσι επιστρέφεται ό φόρος, πού στό παρελθόν είχε άφαιρεθεί κατά την άγορά, καί ενισχύονται οί δυσπραγούντες μέ κάποια οίκονομική επί πλέον προσφορά. Μέ άνάλογο τρόπο θά μπορούσε νά ενισχύονται καί οί άγρότες χρήστες γεωργικών μηχανημάτων.

Δέν είναι ιδιαίτέρως δύσκολο νά καθορισθούν άντικειμενικά κριτήρια, μέ τά όποια θά άποφασίζόταν νά γίνει ή έπιλογή αύτών πού κρίνεται ότι πρέπει νά ενισχυθούν: εισόδημα, έμβαδόν κατοικίας, τόπος διαμονής, άριθμός μελών οίκογένειας κ.ο.κ. Μέ εύθύνη νομαρχιών καί/ή δήμων. Ός πρώτη σκέψη για τό πώς θά μπορούσαν νά περιγραφούν οί δικαιούμενοι νά τύχουν αύτης τής εύνοϊκής μεταχειρίσεως, θά έλεγα νά θεωρηθούν οί κατά τίς στατιστικές έκτιμήσεις διαβιούντες κάτω του όρίου τής φτώχειας. Μέ τόν τρόπον αύτό άφ' ενός λύεται τό πρόβλημα τής καταπολεμήσεως τής λαθρεμπορίας πετρελαίου καί άφ' έτέρου εισάγεται ένα μέτρο μεταφοράς εισοδήματος άπό τίς πλουσιότερες στίς πύο φτωχές κοινωνικές ομάδες. Συμπονετικός φιλελευθερισμός. Ός έκ περισσοϋ, κάτι θά ώφεληθεί άπό την ιστορία αύτή καί ό δημόσιος κορβανάς.